

“Uskrsnuće počinje kad se odlučimo boriti protiv zla u sebi i oko sebe, kad počinjemo vjerovati da se isplati ljubiti i praštati, kad se isplati biti darežljiv i milosrdan.”

Bog je svakog čovjeka stvorio kao jedinstvenu dušu. No, ta jedinstvenost se danas teško očituje u ljudima, jer svi nastoje biti slični. Osoba koja se isticala po svojoj neponovljivosti i dobroti je bio fra Slavko Barbarić.

Ja, naravno, nisam poznavala fra Slavka. No, kad bih čula priče koje bi mi majka pričala, uvijek bih se divila njegovom ispunjenom životu. Fra Slavko nije živio za sebe, već za druge. Najveću radost mu je pridavao osmijeh drugih i svakim danom je kidao dio po dio od sebe kako bi nekome barem malo ispunio život. On je bio glavni pokretač mira u Međugorju, ali i u svim okolnim mjestima. Širio je Gospinu poruku svim ljudima koje je susretao. Fra Slavko je uvijek bio tu za svaku izgublenu dušu, a čuvao je najdragocjenija Božja stvorenja – djecu. Imao je posebno mjesto u srcu za dječicu, a oni su njega isto tako voljeli. Fra Slavko je jednostavno zračio neopisivom dobrotom kojom je privlačio druge ljude. Kristova ljubav se očitovala u njemu kad god je s nekim razgovarao. Zato nas fra Slavko svojim načinom života poziva na promjenu i žrtvu. On i sam kaže: “Uskrsnuće počinje kad se odlučimo boriti protiv zla u sebi i oko sebe, kad počinjemo vjerovati da se isplati ljubiti i praštati, kad se isplati biti darežljiv i milosrdan.” Što nam želi reći? Lako je ostati običan. Lagan je život bez truda i pomaka nabolje. No, ispunjen život zahtijeva žrtvu, jer bez žrtve nema uskrsnuća duše. Kad mi shvatimo da zlo u nama i oko nas nije nepobjedivo i kad shvatimo da oprost, milost i ljubav su tajne koje će ispuniti naš život, tek tada će započeti naš život. Dati sebe za druge nije nimalo lako. Da je lako biti tu za druge i time zanemariti sebe, svi bismo bili sveti. Zato nas Bog poziva na ljubav. Poziva nas da svakim danom radimo djela u Njegovo ime i time druge inspiriramo da čine isto, jer na to nas upravo i poziva fra Slavko. Jednog dana ćemo shvatiti da je daleko više sreće u tuđoj sreći kojoj smo mi pridonjeli nego u nekom našem vlastitom ispunjenju.

Zato odazovimo se na fra Slavkov, ali i Božji poziv da činimo djela u ime dobra, a borimo se protiv zla. Svoju jedinstvenost očitujmo dobrotom, jer to od nas Bog traži. Velike promjene započinju malim korakom u nepoznato, a taj korak ne možemo napraviti bez Božje prisutnosti i Njegove ljubavi. Ništa veliko nikada nije postignuto bez žrtvovanja, pa tako naše uskrsnuće duše se neće dogoditi ako ne dadnemo sebe za druge.

Helena-Maria Ostojić